

Niels Pedersen: Det er rimeligt, at der føres tilsyn med dampkedler, når de installeres, efter en hovedreparation og iøvrigt med visse mellemrum. Jeg har heller ikke noget imod, at brugerne i hvert fald betaler en del af, hvad dette tilsyn koster. Det gør de også efter den nugældende lov. Ved loven af 4. oktober 1919 blev afgifterne fastsat til henholdsvis 30, 20 og 10 kr. Disse takster blev ændret ved loven af 28. marts 1923, hvor de forhøjedes til 120, 80, 50 og 30 kr., og det er disse takster, man nu foreslår skal tredobles. Jeg synes, det er en urimelig forhøjelse. Da pristallet siden 1923 i virkeligheden kun er steget med 50 pct., er det urimeligt at forhøje disse afgifter med 200 pct. Jeg ser jo nok af betænkningen, at det koster 416 000 kr. om året at få disse eftersyn foretaget, og at der kun indkommer 100 000 kr. ved de afgifter, der betales. Men kunne det ikke tænkes, at det er administrationen og tilsynet, der er blevet for dyre? Jeg vil gerne henstille til den højtærede minister, at han undersøger, om der ikke kunne foretages en forenkling og rationalisering af disse tilsyn. Jeg ser, at den højtærede arbejds- og socialminister har svaret landstingsudvalget, at der er en mulighed for, hvis arbejderbeskyttelsesloven gennemføres, at forlænge mellemrummene mellem synene, hvorved der opnås en besparelse for kedel-ejerne, og det vil vist være på sin plads.

Det glæder mig også, at man i henhold til det andet lovforslag ikke påtænker andre afgifter end for elevatortilsynet, som fastsættes til 10 kr. pr. tilsyn, hvilket ikke kan siges at være meget.

Mit parti vil tilsige en velvillig behandling af disse to lovforslag.

Ragnhild Andersen: Mit parti kan tiltræde de to lovforslag om betaling for elevatortilsyn og om forhøjelse af betaling for tilsyn med dampkedler.

Jeg vil dog ikke undlade at benytte den givne anledning til at spørge den højtærede minister, hvor i alverden lovforslaget om den nye arbejderbeskyttelseslov bliver af. Det er tredje vinter dette lovforslag er blevet overladt til et udvalg, og det kan vel ikke være meningen, at loven aldrig nogensinde skal føres ud i livet.

Jeg har tidligere på mit partis vegne påtalt de ofte rent ud uhumske vilkår, der bydes

arbejdere, endda i større virksomheder, grundet på, at den nye fabriklov ikke er gennemført, og at den gamles bestemmelser ikke omfatter tilsyn og fordringer, hvad den i virkeligheden burde gøre. Det er jo ingen hemmelighed, at visse bestemmelser i den gamle, nugældende fabriklov stammer helt tilbage fra forrige århundrede og altså ikke er blevet revideret i mere end 50 år.

Man får unægtelig et indtryk af, at love, som betyder store sociale forringelser og nedskæringer, kan vedtages her i folketinget i løbet af nul komma nul, men når det drejer sig om en sådan vigtig lov til beskyttelse af arbejdernes sundhed og helse, skal det vare i årevis, før den bliver gennemført. Jeg finder ikke nogen som helst grund til, at det skal tage længere tid, end det har taget, før vi får den nye arbejderbeskyttelseslov gennemført, og derfor vil jeg gerne spørge den højtærede minister: Hvordan går det? Er der udsigt til, at vi i denne samling kan få lovforslaget gennemført?

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for deres velvillige udtalelser og for det tilfældigt, der er givet om at gennemføre de to små lovforslag. Jeg forstår, at disse to lovforslag vil det høje ting gennemføres.

Hvad angår det rejste spørgsmål om administrationens omfang og en ønsket rationalisering, er jeg overbevist om, at man i det pågældende ministerium har disse problemer for øje.

Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen efterlyste lovforslaget om arbejderbeskyttelse. Heroverfor vil jeg blot sige, at jeg står jo her i en andens sted, og jeg er ikke helt klar over, hvor langt arbejdet er kommet i udvalget, men det ærede medlem har jo den mulighed, hvis der ikke, når vi ses igen, foreligger noget positivt, da i spørgsmålsform at rejse sagen her i tinget og få det besvaret af arbejds- og socialministeren.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om midlertidig ændring i lov nr. 100